

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 321

гр. Враца, 21.12.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Веселка Ц. Иванова

при участието на секретаря Галя Цв. Иванова
в присъствието на прокурора Асен Венелинов Пашански (ОП-Враца)
като разгледа докладваното от Веселка Ц. Иванова Частно наказателно дело
№ 20211400200645 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.437, ал.2 НПК и е образувано по молба на Г. Т. Ч., изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора гр.Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от началника на Затвора гр.Враца със справка за изтърпяната част от наказанието и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл.155 ЗИНЗС, план за изпълнение на присъдата по чл.156 ЗИНЗС и личното затворническо досие на осъдения.

В съдебно заседание участието на осъдения е осигурено чрез видеоконферентна връзка със затвора по скайп. Заедно със служебния защитник-адв.Д.Н. ВрАК, поддържат молбата и правят искане Ч. да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора гр.Враца, упълномощен по чл.15, ал.2 ЗИНЗС, изразява становище за неоснователност на молбата по съображения, че с поведението си осъденият не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Представа актуална справка за изтърпяното наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпяната част.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП гр.Враца дава становище за неоснователност на молбата с аргумент, че е налице само една от предпоставките за условно предсрочно освобождаване по чл.70 НК – изтърпяната част от наложеното наказание, но не са налице достатъчно доказателства за поправянето на осъдения, с оглед на което прави искане за оставянето ѝ без уважение.

Врачански окръжен съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

С определение от 07.01.2021 г. по ЧНД № 563/2020 г. по описа на РС-

Бяла Слатина по отношение на Г. Т. Ч. е определено общо най-тежко наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“ при първоначален „общ“ режим на изтърпяване измежду наказанията му, наложени по НОХД № 524/2019 г. и по НОХД № 523/2020 г. и двете по описа на РС-Бяла Слатина за престъпления по чл.195, ал.1, т.3, т.4 и т.7, вр. чл.28, ал.1, вр. чл.26, ал.1 и чл.198, ал.1, вр. чл.20, ал.2 от НК. На основание чл.59, ал.1, т.1 от НК е зачетено за изтърпяно времето през което на обвиняемия Ч. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по НОХД № 523/2020 г., считано от 31.10.2020 г. до 26.11.2020 г. На основание чл.25, ал.2 от НК от така определеното общо най-тежко наказание е приспадната изтърпяната част от наказанието „лишаване от свобода“ по НОХД № 523/2020 г., считано от 27.11.2020 г. до 25.01.2021 г. Осъденият е започнал да търпи това наказание, считано от 27.11.2020 г.

С определение от 15.01.2021 г. по ЧНД № 8/2021 г. по описа на ОС-Враца, поради извършено на 29.12.2021 г. бягство на лишения от свобода от територията на ЗОЗТ – Бойчиновци, на основание чл.446 от НПК и чл.67, ал.1, т.2 от ЗИНЗС е заменен определеният му режим на изтърпяване на наказанието от „общ“ на „строг“.

С определение от 09.03.2021 г. по НОХД № 298/2021 г. по описа на РС-Монтана е одобрено споразумение, по силата на което на Г. Т. Ч. е наложено наказание в размер на 6 месеца „лишаване от свобода“ за извършеното от него на 29.12.2020 г. престъпление по чл.297, ал.1 от НК.

С определение от 19.04.2021 г. по ЧНД № 350/2021 г. по описа на РС-Монтана, на основание чл.27, ал.1 от НК е присъединено изцяло към неизтърпяната част от определеното му общо наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“, наложеното му със споразумение по НОХД № 298/2021 г. по описа на РС-Монтана наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, при „строг“ режим на изтърпяване или към настоящия момент със зачетени работни дни осъденият търпи общо наказание от 1 година, 4 месеца и 1 ден.

За начало на така определеното при условията на чл.27, ал.1 НК общо наказание от 1 година, 4 месеца и 1 ден правилно е приета датата 29.12.2020 г., тъй като съгласно ППВС № 2/70 г. неизтърпеният размер на присъединеното наказание по чл.27 НК се определя към момента на извършване на второто престъпление и именно той се счита за начало на изтърпяване на определеното по реда на чл.27, ал.1 НК общо наказание. Към датата на постановяване на настоящото определение-21.12.2021 г. осъденият е изтърпял фактически 11 месеца и 19 дни, от работа му се зачитат 29 дни, или общо 1 година и 18 дни. Остатъкът за изтърпяване е 3 месеца и 13 дни.

От изложеното е видно, че осъденият фактически е изтърпял повече от 1/2 от наложеното му наказание, така както изисква разпоредбата на чл.70, ал.1, т.1 НК. Следователно, налице е първата законова предпоставка, необходима за постановяване на условно предсрочно освобождаване.

На следващо място съдът следва да прецени дали осъденият е дал доказателства за своето поправяне. В тази връзка на изследване и преценка подлежат всички данни за неговата личност и действителните доказателства

за неговото поправяне и положително личностно развитие.

Представените от затворническата администрация доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл.155 ЗИНЗС и индивидуален план на присъдата по чл.156 ЗИНЗС сочат липсата на реален напредък и трайна позитивна промяна в нагласите, поведението и начина на мислене на лишения от свобода Ч.. Дефицити при него са били наблюдавани в зоните: настоящо правонарушение, образование и обучение и умения за мислене. Първоначалният доклад установява риск от криминален рецидив в средни граници – 58 точки. За изтеклия период от изтърпяване на наказанието рискът от рецидив е вариал в границите на средния диапазон, първоначално е покачен на 62 точки, като към настоящия момент е налице лек спад с 2 пункта и възлиза на 60 точки, в рамките на средните стойности. Рискът от бягство първоначално е определен като нисък поради липсата на история за бягства и отклонения от охраняваната среда, но е претърпял сериозни промени в отчетените стойности, предвид реализираното бягство от затворническото общежитие гр.Бойчиновци, които вече са високи. Рискът от вреди за пенитенциарните служители е повишен по същата причина от нисък на среден. Ниски стойности запазват рискът от суицид и самонараняване и рискът от вреди за останалите лишени от свобода. Рискът от вреди за обществото остава среден, обусловен от користо-насилствения характер на извършеното престъпление.

От личното досие на Ч. е видно, че по време на престоя си в затвора е допуснал грубо нарушение на установения ред, като е реализирал бягство от територията на затворническото общежитие в гр.Бойчиновци, с което е извършил ново престъпление – деянието по НОХД № 298/2021 г. на РС-Монтана. Лишеният от свобода е извършил и дисциплинарно нарушение по чл.97, т.3 от ЗИНЗС, изразяващо се в притежанието на неразрешени вещи–мобилни апарати с батерия и сим карта, за което със заповед № 3221/08.12.2021 г. му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. С поведението си Ч. не е дал основание за поощрения съгласно ЗИНЗС.

Посочено е, че за периода от 17.07.2021 г. до 12.09.2021 г. Ч. е работил като чистач на етажа за почивните дни. Поради декларирано желание да бъде записан като ученик, от 15.09.2021 г. е включен в образователен процес. Паралелно с посещение на учебните занятия е заявил желание за посещение на религиозен курс „Християнски ценности“, като не е проследен устойчив интерес и желание за посещение на курса. Активни участия са регистрирани в спортни мероприятия.

Според доклада към настоящия момент оценката на риска от рецидив отразява нечувствително намаляване на числовата стойност с два пункта, от 62 на 60 точки, като го запазва в средните стойности. Отчетена е позитивна промяна в зоната трудовата заетост. Отразено е, че не са повлияни от корекционно въздействие първоначално маркираните зони: настоящо правонарушение, образование и обучение – маркирана като гранично-дефицитна зона, предвид ниската степен на образованост и затруднения при четене и писане, умения за мислене, поради склонност на осъдения да действа

импулсивно и при стереотипно повтаряне на заучен опит, без да прогнозира последствията от действията си.

Констатирано е, че не са постигнати в цялост заложените цели и договорените дейности в плана на присъдата, поради което е предложено корекционната работа с осъдения да продължи в посока осъзнаване на причините, довели до извършване на правонарушенията и негативните последствия от поведението.

Крайната оценка на затворническата администрация е, че осъденият Ч. все още не е дал категорични доказателства за промяна на нагласите си за водене на законосъобразен начин на живот и не отговаря на изискванията за условно предсрочно освобождаване. За изпълнение в пълен обем на залегналите в чл.36 от НК цели на наказанието е необходимо корекционната работа с лишения от свобода Ч. да продължи до постигане на пълна самокритичност към извършеното престъпно деяние и осъзнаване на вредните последици от собственото поведение.

Отрицателно мнение относно условното предсрочно освобождаване на осъдения поради липсата на категорични доказателства за поправяне на осъдения е изразено и в становището на началника на Затвора гр.Враца.

Доводите във всеки един от посочените доказателствени източници са еднопосочни и покриващи се по смислово съдържание. В тази насока съдът не намира причина да не им се довери, доколкото те изхождат от лицата, имащи най-преки впечатления от поведението на осъденото лице, като част от администрацията на пенитенциарното заведение, пряко ангажирана с изпълнение на наказанието и с процеса на поправяне на осъдения.

Приложените и анализирани по-горе писмени доказателства дават основание за извод, че към настоящия момент с поведението си осъденият Г.Ч. не е дал убедителни доказателства за своето поправяне, съгласно чл.439а НПК. В тази връзка бяха оценени стойностите на риска от рецидив-60 точки, които отразяват нечувствително намаляване с 2 пункта в сравнение с тези от предходната оценка /62 точки/, но са завишени с 2 пункта в сравнение с първоначалните стойности /58 точки/, което навежда извод за наличие на реална опасност от криминален рецидив и причиняване на вреди. Съдът съобрази, че не са изпълнени основни цели, заложи в плана на присъдата, а дефицитите са почти същите, както в началото на наказанието. Включването на осъдения в трудовия процес, участието му в курсове и образователни програми навеждат на извод, че е налице, макар и колеблива и неустойчива, положителна тенденция в развитието му, но тези положителни прояви не са достатъчни за извод за настъпил необратим процес на поправяне и превъзпитание. Поправянето поначало изисква превъзпитателен процес, в който осъденият да е изградил отрицателно отношение към извършеното от него, да има съзнание за неговата укоримост и да е показал, че това поведение няма да рецидивира, както и че няма да има каквито и да е противоправни прояви. За липсата на сериозен поправителен процес при Г.Ч. сочи и извършеното от него ново престъпление по време на изтърпяване на наказанието – бягство от територията на затворническото общежитие в гр.Бойчиновци, както и извършеното дисциплинарно нарушение по чл.97, т.3

от ЗИНЗС, които очертават утвърдените му криминални нагласи, склонност към несъобразяване с общоприетите норми и незачитане на режимните ограничения в местата за лишаване от свобода. След като не осъзнава в необходимата степен наличните си проблеми и начините за законосъобразното им разрешаване, не полага достатъчно усилия за преодоляване на утвърдения престъпен модел и не е склонен да се съобразява с установените норми, не може да се приеме, че той е трайно позитивно променена личност. Напротив, отчетените дефицити в нагласите и поведението говорят, че по отношение на Ч. следва да продължи процесът на поправително въздействие в условията на пенитенциарното заведение, за да има шанс при напускане на затвора той да започне социално приемлив и законосъобразен начин на живот.

При това положение съдът приема, че е налице само една от предпоставките за условно предсрочно освобождаване по реда на чл.70 НК, а именно осъденият Г.Ч. е изтърпял фактически повече от 1/2 от наложеното му наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като той все още не е показал дефинитивно поправяне и не е дал убедителни доказателства, че не би представлявал риск за ново престъпно поведение. Изложеното е основание да бъде постановен отказ на молбата му за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл.441 НПК, вр. чл.70, ал.1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Г. Т. Ч., роден на *** в гр.Бяла Слатина, обл.Враца, понастоящем в Затвора гр.Враца, българин, български гражданин, ЕГН ***** да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от общото наказание от 1 година, 4 месеца и 1 ден „лишаване от свобода“, определено по реда на чл.27, ал.1 от НК по ЧНД № 350/2021 г. по описа на РС-Монтана, с остатък 3 месеца и 13 дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр.Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____